

K O B R A

KULTURNÍ OBČASNÍK REGIONÁLNÍCH
AUTORŮ

DUBEN 2011 *** ROČNÍK XII. *** ČÍSLO 4

Cítát inspirující:

... báseň,/ je jáma,/ očekávající mamuta.

Antonín Brousek ze sbírky Nouzový východ,
báseň Rüşchlikon

Včera

Dana BERANOVÁ

Včera jsem měl smysly vlka
Chtěl vyrvat srdce i když t'uká
Proč jen pro mě nebije?

Včera jsem měla mysl laně
Chtěla cítit teplé dlaně
Noc černá mě ukryje

Dneska jsem se stal sokolem
Hledal tě nad lesem polem
Kéž mě někdo zastaví

Zítřka budu holubicí
Zpívat pro dobré i bloudící
Píseň má tě uzdraví

A LÉTA BĚŽÍ, VÁŽENÍ ...

Možná že vy, dříve narození, se ještě budete pamatovat na stejnojmenný rozhlasový pořad, jehož název jsem si vypůjčil do dubnového úvodníku. „A léta běží, vážení ...“, bohužel platí to i pro mě, a tak, jak jsem v lednové Kobře slíbil, měním svoji fotografii (tahle původní byla z roku 1998) a od příštího čísla se na vás budu koukat v novém provedení (i když „Stará je mladá a nová je stará!“).

O relativitě věku jsem se opět přesvědčil v knize „Nahore bez ... a dole taky“, kterou vydalo nakladatelství XYZ v roce 2010 a najdete v ní povídky studentů Literární akademie Josefa Škvoreckého (editorkou je Ivona Březinová). Slibuji, že se ke knížce ještě v Kobře vrátím, ale nyní si jen vypůjčím krátkou ukázkou z povídky Tomáše Tvrdého „Čára, XXX a různý pornáče“, kde se na str. 36 píše „Trafikantku tam dělala docela stará, skoro třicetiletá ženská, ...“

Zajímavý může být věk i u spisovatelů, kdy třeba někteří autoři, co by začínající, vydávají svoji prvotinu ve zralém věku. Zatímco ti mladí, hlavně básníci, tak rádi a často píšou o smrti (nakonec těch příkladů mladých básníků, kteří se nedožili třicítky máme v české i světové literatuře dost).

Člověk je prostě tak mladý (nebo starý), jak se cítí a společně s Járrou Cimrmanem s tím můžeme sice nesouhlasit, můžeme proti tomu i protestovat, ale to je tak všechno, co s tím můžeme dělat.

Zkrátka a dobře, budete si muset zvyknout na moji novou fotografii (snad jsem se tolik nezměnil). A jako závdavek přidávám i svoji báseň „Fotka z dětství.“

FOTKA Z DĚTSTVÍ

Do tváře se mi vysmívá mládí
a mně na staré fotce nejvíc vadí
že na můj portrét
už dvě generace
sedají vrásky

Václav

VÍTE, ŽE ...

- Ilona Pluhařová získala 1.cenu v kategorii próza a Josef Jindra 3.cenu v kategorii poezie na 10.ročníku literární soutěže Řehečská slepice 2011. Ocenění převzali na vyhlášení v KVČ v Jičíně v sobotu 2.dubna 2011. Oceněné práce jsou uvedeny ve sborníčku.

- Václav Franc získal 1.cenu na literární soutěži Hlinecký hrmeček v kategorii IV za povídku „Cesta do Itálie“.Vyhlášení se konalo 22.března 2011.

- V časopisu „Od Ještěda k Troskám“ (1/2011, ročník XVIII) vyšel článek PhDr. Vladimíra Hnízda, DrSc. „Poetická pohazení. Nad dvěma básnickými novinkami našeho kolegy“, ve kterých autor píše o sbírkách Josefa Jindry („Bělení prádla“ a „Střípky v zemi.“)

- Ve středu 23.března 2011 se v KVČ v Jičíně konal autorský večer Václava France, na kterém představil svoji novou knihu „Svědék neposkvrněného početí“, která vyšla v třebešském nakladatelství Akcent. Václav

ZÁPIS ZE SCHŮZKY LISU 23.BŘEZNA 2011

Schůzka LiSu se konala ve středu 23.března od 17 hodin za účasti těchto členů a sympatizantů: Benešová, Jebavá, Pluhařová, Zlatníková, Zákoutská, Veselý, Jindra, Teslík, Franc, Žantovský.

Schůzka se konala před autorským čtením Václava France. Byla spíše informativní: Veselý seznámil členy s knihou Petra Pazdery Payna „Pouti a pouta“. Franc se svou novou knihou. Pluhařová informovala o projektech ohledně její knihy o Stulíkovi, který by měl být přeložen do polštiny.

Příští schůzka se koná ve středu 27.dubna 2011 v 17 hodin v KVČ.

Václav

MARKÉTA PILÁTOVÁ - MÁ NEJMILEJŠÍ KNIHA

Vydalo nakladatelství Torst v roce 2009

Kniha Markéty Pilátové mě oslovila zvláštním jazykem, který autorka používá, stavbou vyprávění a především tajemnem, obepínajícím celý dynamický děj, vyprávěný různými osobami, ale kterým vévodí postava vypravěče „Ten, který tetuje“ a had „Haré“. Právě had Haré napovídá jednotlivým postavám, jak se dobrat pravdy a dobra.

Autorka je hispanistka (v současné době žije v Buenos Aires), a tak nepřekvapí, že děj knihy je zasazen do jihoamerických reálií, vystupuje z nich krátce na malé exkurzi do Polska v období 2.světové války, kdy jedna s postav (Otto) doprovází starého otce do jeho rodné země, aby zjistila strašnou pravdu.

Přiznám se, že jsem se chvílemi skoro bál, neboť román není rozhodně oddechové čtení, spíš ve vás vyvolává spoustu představ, nálad a pocitů. Už samo prostředí Hadího institutu, pojítka všech postav, vyvolává ono tajemno. Složitě propletené příběhy jsou doplňovány snovými vizemi. Na počátku je právě zakladatel Hadího institutu vědec Michael Vidal, který zkoumá hadí jedy. Do děje vstupuje sluha Yan, jeho homosexuální partner Otto Struncowski, Hugo a vyšetřovatelka Pula, jejíž zrod jí prozradí matka až v dospělosti. Indiánská dívka Pajita v sobě objeví nebyvalé schopnosti vedoucí až k záchraně lidského života, ale také ji přivedou do Hadího institutu, kde je nucena škodit hadům. Řeší i otázku, jestli má právo ubližovat hadům, aby tím pomohla léčení lidí. Pajita pozná lásku u míšence Ptáka, jejich až idylický příběh vyústí v další tragédii. V závěru knihy do sebe zapadají jednotlivé příběhy, každý z hlavních hrdinů se mění.

Styl psaní je skutečně ojedinělý a myslím si, že kniha byla právem nominována na Magnesii Literu. Jako by nejlépe charakterizovala knihu sama autorka, která v závěru vkládá do úst „Tomu, který tetuje“ tato slova, cituji viz str. 271: „**Je tolik příběhů, tolik krásných báchovek, slepých uliček a mylných vysvětlení. Víím, že se ve mně rodí, aby vás znehybněly.**“

Václav

ARS POETIKA - 8. ročník literárně-výtvarných setkání

Literárně-výtvarná setkání Ars poetica jsou pokusem o zachycení tiché všední poezie života v rozmanitosti jejích forem. Těžištěm je sdílení četby básníků, kteří se uměli dotýkat středu věcí. Každý den je inspirován duchovním rozměrem díla jednoho z nich: Vratislav Effenberger, Antonín Brousek, Josef Suchý, Zbyněk Havlíček, Ladislav Dvořák, Jan Vladislav a František Lazecký.

Ars poetica je určena širokému okruhu zájemců, včetně těch, kteří cestu k literatuře a umění teprve hledají. Denní program začíná povídáním o autorovi, odpoledne je možnost věnovat se četbě a výtvarné tvorbě inspirované básníkem. Večer vrcholí setkáním se zajímavými osobnostmi současné kultury (obvykle od 19 hodin). Tradiční součástí programu je výlet - putování za sochařskými díly. V neděli je možné zúčastnit se „lesní“ mše svaté.

Hosty budou letos: Luděk Marks, Pavel Herot, Vladimír Binar, Pavel Piekar, Jaroslav Bárta, Fantasia, Vladimír Kokolia, Martin Evžen Kyšperský, Pavel Kolmačka a Eva Vlčková. Cena: 2490,- Kč (program, ubytování, strava), místo: sokolské tábořiště Ježkov u Zábřezí (ze Dvora Králové n. L. do Doubravice a odtud směrem na Zábřezí), ubytování: v lese v podsadových stanech, pořadatel: sdružení Quo vadis, František Burda, 733 291 260, frantisekburda@centrum.cz, přihlášky: Tereza Burdová, Komenského 194, 549 01 Nové Město nad Metují, terez.vlckova@centrum.cz.

Plakát s programem letošní Ars poetiky i další informace naleznete na stránkách <http://www.arspoetica.cz/>

Hana Runčíková

SVĚDEK A SPISOVATEL VÁCLAV FRANC

Václav Franc, zubní lékař a spisovatel pokřtil ve středu třináctého srpna v KVC svou už čtrnáctou knihu. Jmenuje se Svědek neposkvrněného početí a vydalo ji nakladatelství Akcent v Třebíči. Jde o povídky, ve kterých hlavním tématem je literatura, psaní, trochu tajemství a fantazie. Ale hlavně ženy.

„ ... jde především o posezení v hospůdce či sklípku, pokecání s hezkýma básnířkama a pořádnou vožrávačku.“ Tolik úryvek z jedné povídky, aby bylo jasno o čem ta literatura je. Nemyslím jen ona knížka, ale psaní obecně. Což ovšem neznamaná, že pan spisovatel neodevzdal dobrou práci. Tak důkladnou, že pro jistotu je tu i jeho nekrolog, v jehož textu jsou obsažena všechna jeho díla.

Humor. Skrytý i zjevný. Zásada nebrat se až tak vážně. Slasti i strasti spisovatelova života, ve kterých jsou setkání rozličná, čekání na rozhodnutí nakladatelů o přijetí či nepřijetí díla. Ale tam, někde v podtextu, je cítit radost ze psaní a vyznání jeho smyslu.

Ano, autor vnímá mnohé naše pachtění na tomhle světě. Je tu o povinné četbě, i o tom, že často stačí vhodný podpis – a všechno jde. O úskalích literárního soutěžení, i našem skvělém pokrytectví.

Možná, že se lidé ze spisovatelova okolí v knížce najdou, či najdou tu některé své vlastnosti, svá konání. Možná, že i jména napovídají na skutečné osoby. Ale to všechno jen tak trochu. Tak, aby se čtenář bavil, zamyslel.

„To jsem si mohla myslet, celej den sedíš zase u počítače a píšeš ty svý blbosti. Ve dřezu se válí špinavý nádobí.“ Řekla manželka v jedné z povídek. A neměla pravdu? Čtete, poznáte. Knížka má 172 stran, je v ní 26 povídek.

A co autor? „Nic tu není autobiografické.“ Ono se toho namluví.

proChor

MÁM TALENT

V rámci Literární ceny Knižního klubu (lckk.cz) fungoval projekt Mám talent - nová šance pro začínající autory. Rádi bychom Vás informovali, že je nyní otevřen nový portál www.mamtalent.cz - Váš literární příspěvek budou moci nejprve ohodnotit čtenáři a čtenářsky oblíbená díla pak nakladatelství Euromedia přijme k vydání.

Bohužel však není možné dříve zaslané rukopisy z původní stránky převést na novou. Omlouváme se a budeme rádi, když se zaregistrujete na nové stránce a své dílo opět zpřístupníte. Veškeré informace najdete na novém portálu. Děkujeme za pochopení, s pozdravem

Marek LeškoEuromedia Group, k. s.

OTÁZKA PRO ... VÁCLAVA TESLÍKA

Zúčastňuješ se literárních soutěží?

Opravdu mne soutěže příliš neoslovily. Zúčastnil jsem se jedné, kdysi, dávno, samozřejmě s očekáváním. Porotu vedl člověk pro mne zajímavý, to byl vlastně největší zážitek, byl kritický, nebyl zlý, časem jsem mu dal, pokud pominu drobnosti, za pravdu. Ověřil jsem si to pro mne podstatné, s jistou dávkou poctivosti psát mohu, pouze si musím ujasnit proč. Pro sebe, léčebné účinky, pro něčí radost, léčebné účinky, kolik jsem schopen léčit duši? Na to mi soutěže nikdy odpověď nedají, to je pouze v mé moci, v mých schopnostech, v mé píli. Nepokládám soutěže, kromě možnosti setkání, kromě možnosti jistého ověření si - pro začínající, za výsostně přínosné. Může tomu být i naopak.

ČAJ č. 55 - JÁN POCHANIČ

Do dubnové ČAJovny jsem si dovolil pozvat opět po čase hosta ze zahraničí. JÁN POCHANIČ patří mezi úspěšné autory, „medaile“ sbírá na literárních soutěžích, jak na běžícím pásu, a právě na Literární vysočině v Chotěboři jsme se setkali poprvé. Slovo dalo slovo, a tak se s jeho krátkými prózami můžete seznámit i Vy. Jeho tvorba je věnovaná především dětem, ale myslím si, že neuškodí, když si trochu zopákneme krásnou slovenštinu a dozvíme se řadu zajímavých věcí, třeba jak se vaří zeleninová polévka pro sportovce (viz ZIMNÁ ZELENINOVÁ OLYMPIÁDA, str.3 - 4) nebo třeba něco o Tokajském víně (viz TOKAJSKÉ ČUDĚSÁ, str. 7- 8), ale i řadu dalších zajímavostí.

Sobotecký JOSEF JINDRA se v rozhovoru přiznává „ŠRÁMKA MÁM RÁD CELÉHO“ (str. 9-13). Zároveň se seznámíme s jeho novou sbírkou „STRÍPKY V ZEMI“ (13-15) a především s poezií v ní obsaženou.

VÁCLAV TESLÍK je čtenářské veřejnosti znám jako básník, ale občas se pouští do prozaických úvah jako v příspěvku „TĚŽKÉ JE PŘESVĚDČIT SEBE, NATOŽ BLIŽNÍHO“ (16). Václav

Ve středu 23. března 2011 se v KVČ v Jičíně konal autorský večer Václava France, na kterém představil svoji novou knihu „Svědék neposkvrněného početí“, která vyšla v třebíčském nakladatelství Akcent.

Foto: žantovský

KOBRA

Kulturní občasník regionálních autorů
Vydává Literární spolek při Knihovně Václava Čtvrťka v Jičíně
jako interní tiskovinu.

Připravil : Václav Franc, K Hájků 1724, 509 01 Nová Paka
Ročník 12. Číslo 4. Duben 2011.
(5. dubna 2011)

www.ikobra.cz